

סרטים

נס בטורינו

הג'וב האיטלקי (אנז'י, ת"א)
בריסטולה) הוא סרט פשע נוסף בהשתתפות
מייקל קיין. התפריט אינו מעורר תיא-
בון רב, ממבט ראשון, פשוט משום שסרטי
פשע עם קיין מתחילים להפוך לשיגרה,
כשהתוכן שלהם קלוש מתוך תקוה שהשת-
קן ימלא את החסר, והשחקן צולע משום
שאין לו על מה להשען.

עמוס זה, אין היא מספיקה להתפנות לבעלה.
מאתוך טובל, עד אשר הוא לוקח את
היוזמה לידיה, מחליט להעביר את אשתו
לרשות בעל הדומה לה, והמוכן בתמורה
למסור למאתוך את אשתו שלו. כל זאת,
כמובן, תוך עקיפת הסחבת המשפחתית
הכרוכה בגירושין ונישואין מחדש.
הרעיון זוכה לאוהדים רבים, ומעלה רק
את חמתם של שוטרים ועורכי־דין, ש-
פרנסתם נפגעת ישירות מן המעשה. וכאן
כמובן המקום לגלגל שוב על המשטרה
השלומיאליית והבירוקרטית האבסורדית, ה-
מובילה, בסופו של דבר, למסקנה כי אדם
חי וקיים רק כאשר יש לו ניריות מתאימים
כדי להוכיח זאת.

- לא כדאי לראות
*
לא חשוב לראות
**
אפשר לראות
***
רצוי לראות
****
חובה לראות

זרקורים

אלי כהן מסתבך שוב

הבמאי האמריקאי רניאל מאן והמפיק ביל כהן ביקרו בארץ כדי להכין את הפקת הסרט הדומה המתנפצת על חייו של המרגל הישראלי אלי כהן, שנתלה בדמשק. הסרט מבוסס על תסריטו של צבי אדרובי, מי שהיה אחד השותפים בנסיון לחטוף על הנאצי דגל בספרד לפני מיספר שנים. אולם ספק אם הסרט יצא לפועל. אלי כהן, שכתב ספר על חייו של אלי כהן, טוען כי אלדובי עמד לרכוש ממנו בזמנו את הזכויות להסרטה, וכי התסריט אינו אלא העתקה של ספרו. הוא עומד להגיש הביעה משפטית ולבקש צו להפסקת הפקת הסרט.

צרות לזמיר האידישאי

נחמה ליפשיץ, הנמרת שעלתה מברית־המועצות, הופיעה בשבוע שעבר לראשונה בלונדון ברויאל פסט־אל הול. היא התקבלה בהתלהבות על־ידי הקהל היהודי, אולם הביקורות בעיתונות היו מסייגות. הכל אימנם הביעו התפעלות מהטכניקה והמיקצועיות שלה, ציינו שהיא מזכירה את אדית פיאף. לעומת זאת, ציינו כמה מהמבקרים, הרי הרפרטואר שלה, מבחינה מוסיקאית טהורה, הוא חוד־גנני והלחני שלה כונה "בכייני לפי מיטב המסורת של שנות ה־40".
בינתיים הסתבר כי אמרגנה האמריקאי של נחמה, סטודנט ישראלי צעיר בשם רני הירש, שקנה אותה מג'ורג' גרדיק במזומנים לצרכי הופעות בארצות־הברית, הפסיד כספים רבים בהופעותיה, נשאר חייב סכומים גדולים לנושיו, אינו יכול לחזור לארצות־הברית. האמרגן הצעיר מקוה לכסות את הפסדיו בסיכוב הופעות בדרום־אמריקה.

יומנו של מסומס

רוק ברינה, בנו (השעיר) של כוכב הקולנוע יול ברינה, עבר לאחרונה בהצלחה את טבילת־האש הדרמטית שלו, כשחקן וכבמאי, במחזה יחיד בשם אופיו. המועלה בלונדון, והמבוסס על קטעי יומנים של ז'אן קוקטו.
קוקטו היה לנרקומן בשנת 1924, כשנתקף במרה שחורה אחרי מותו של ידיד קרוב. שלוש שנים אחר־כך אושפז במוסד מיוחד לצרכי טיפול, רשם את תחיותו שם ביומן. תחיות אלה של המשורר־מחזאי הצרפתי נועדו לתאר את מאבקו של אדם נגד הסמים.
רוק ברינה עיבד את היומן להצגה. המבקרים התפעלו מהעובדה שהשחקן הכמאי בן ה־23 לא ניסה, לא באיפור ולא בהתנהגות, לחקות את קוקטו. בעתיד הקרוב מתכנן רוק להסריט סרט בשם רום לפי תסריט שכתב, שהתפקידים הראשיים בו מיועדים לו ולאביו הקרן. נושא הסרט: חיי הצוענים.

תיאטרון

הצגה חדשה

* תיבת פנדורה (הסטודיו למשחק של ניסן נתיב, בימת צוותא) היא אותה תיבה פלאית בה נצר האל צאוס את כל הצרות והמכות שבאו לעולם והגישה כשרי נקם לפנדורה, האשה הראשונה עלי אדמות. זו, כדרכה מאז ומעולם, לא יכלה לסקרנות שאכלה בה פנימה, פתחה את התיבה, הצרות המקו ופשטו על פני הארץ, ומאז, כולם סובלים.
תיבת פנדורה של יגאל מוסינזון לובשת צורה של סיאנס לרפוי קבוצתי. בחדר הקבלה של ד"ר גרל מתקבצים אני שים מכל השכבות ומכל הסוגים, כדי לחשוף את המעיק על נפשם. כשהם מתבוננים היטב זה בזה, מסתבר להם שאיש איננו טוב מולתו, רוצח ונרצח כאחד. על כולם יחד רובצת אשמת החטא הקדמון, ששורשיה שיו במעמקי הטבע האנושי, כמו שנאמר: יצר האדם רע מנעריו.

העולם הזה

מתחילין

** הנערים בחבורה (בימות) — ההומוסקסואל כדמות אנושית ולא כי מופרע מצחיק, מספק חומר דרמטי מרתק למחזאי מארט קראולי. הביצוע של תיאטרון בימות מוכיח שוב שאם רוצים ויוודעים, אפשר להעלות בארץ הצגות מאל־פות, אפילו ללא סובסידיות.
** בלאדי (החגן הירושלמי) מחזה מוסר מימי הביניים העשוי לעניין את חובבי התרבות של אותה התקופה, אם כי הכמוי כאן מוגיח דוקא את הצד הקאבארטי בדרמה שהיתה אחת הראשונות לפאוסט, והביצוע הוא חובבני למדי.

מייקל קיין ב"הג'וב האיטלקי" בריחה דרך הביוב

צאות קומיות, דיאלוגים שנונים והברקות אינן חסרות, אולם חסר הפלפל שצריך לאחד אותם יחד.

העולם הזה מתחילין

*** נשיקות גנובות (אוריון, תל־אביב) סרט בעל גימה אוטוביוגרפית של פרנסואה טריפו (400 החלקות) על שלבי ההתבגרות של משוחרר מן הצבא מחוסר התאמה בפאריס של ימינו. מבויים ומשחק בטעם רב.

*** אדם בעקבות גורלו (סטודיו, תל־אביב) מסעם של שני רוכבי אופנועים מקצועיים מלוס־אנג'לס לניו־אורלינס מגלה להם כי חופש אין לקנות בכסף, וכי באמריקה של היום אין לקנות חופש בכלל. רניס הופר הבמאי, מוצא כי הנוף הוא הדבר היחיד היפה שגורר בארץ רחבת ידיים זו שהועתה הקדומות, השאנה וצרות המוחץ שבה, מצויות יותר מאהבת האדם.

*** קאובוי של הצות (גת, תל־אביב) תיאור אפור ומדכא של אשפתות ניו־יורק, בהן שורצים גנבים קטנים, גבר־בריס למכירה ונרקומנים מיואשים. משחק משובח של דסטין הופמן וג'ון ויט. כמוי מלוטש של ג'ון שלזינגר.

*** תסלח לי, אתה נוישך את צארי (פאריס, ת"א) פרודיה מקאב־רית על סרטי אימים, מלאה הברקות בכמוי (רומן פודנסקי) ובמשחק (ג'ק בקר) גורן ואלפי בס). לאלה שאינם מפהדים מערפלים.

*** יום הדין (צנצן, ת"א) פרשת מגדל בייליס מגולגלת לבד לפי ספרו של ברנרד מאלאמור. סרט כבד המזעזע בתאור חוסר הסובלנות האקסואלי, ובמשחק המעולה.

*** הגננסים המקפים (מקסים, ת"א) — קומדיה קלילה על אצילים שירדו מנכסיהם והופכים את סירתם למלון, ועל גננסטר שנקלע לשם בסעות. חנינם של השחקנים והברקותיו של הבמאי דה ברר קה מחפים על לקויים בתסריט.

לשדוד בנקים מקומיים. אבל אין זאת אומרת שאסור לו להתעניין במה שקורה מחוץ לגבולות המדינה. כשמסתבר כי יש בעולם איטלקים שפלים, המוכנים לסתור עם סין האדומה, מיד נותן איל־הפשע את הסכמתו לבצוע שוד נועז בו יועבר הנהב הסיני לאי הבריטי במקום לאוצר האיטלקי. נגדו, ניצב מנהיג המאפיה שאינה מתגוננת אולי לפשע בתור שכזה, אך אינה מוכנה להסכים שמישהו אחר יבצע אותו על קרקע איטלקית.

על רקע זה מתכנן מייקל קיין את השוד המושלם הצריך להתבצע בטורינו, ערב משחק כדורגל בינלאומי, בעזרת פקקי־תנועה המשתקים כליל את בירת התעשייה האיטלקית. המיבצע מוצא לפועל בשלמות, מגיע לשיא בסידור תעלולים ולולייניים של שלוש מכוניות מיני, הנמלטות מן העיר ה־סואנת דרך מרפסות בתריקהפה גנות של בתים ותעלות ביוב.

הסרט צרוף בדיחות אנגליות אופייניות, שאינן זוכות תמיד לתרגום מדויק. בין היתר, מזהיר למשל קיין את נהגיו לפני המיבצע: "זכרו שבאיטליה נוהגים בצד הלא נכון של הכביש". מייקל קיין ובלא קווארד, כאסיר רסי־מעלה ומלך העולם התחתון גם יחד, מפליטים את שורותיהם ביובש סרקסטי והבמאי פיטר קולדינסון, שנטש לשם שינוי את הרציונות המוגזמת של פנטהאוז, מספק הרפתקאה שוטפת, חביבה ובלתי יומרנית.

גאולת הבעל

המדוכא

** גירושין ללא מאמץ (גורדון, ת"א, דרפת) קומדיה צנועה שהופקה לפני כמה שנים ע"י השחקן־תסריטאי־במאי ז'אן פיארי מוקי (הצ'יידים).
גיבורה של הקומדיה הוא מאתווק, פקיד מסור ושקוף, העובד מזה עשר שנים בספרייה הלאומית, בחור הגון ו־סימפטי, בורגני מכובד וראוי לשבח מכל הבחינות. הוא אינו מתקומם נגד השיגרה שבעבודתו, אין לו שאיפות קאפיטליסטיות, רק דבר אחד מטרד אותו: אשתו, ליתר דיוק, היא אינה מטרדיה אותו אלא פשוט מתעלמת ממנו. חייה מתנהלים בין מקלט הטלוויזיה למישקל בחדר האמבטיה ולמיטה, שנועדה אך ורק לשינה. בתוך סדר יום